

[Arbejdsministeren]

lægge det over til arbejdsmarkedets parter ene og alene. Der har vi jo også et politisk ansvar.

Men jeg er enig i den udlægning, som SF gav udtryk for her. Og jeg vil godt anerkende, at SF ved den endelige stillingtagen stemmer for forslaget, fordi der ligger klare forbedringer i det, også fordi vi nu får det katastrofeberedskab, som vi jo i mange år har ønsket skulle eksistere, når der gik noget galt, som påvirkede et lokalsamfund meget negativt. Så er det utrolig vigtigt, at udrykningsholdet er der, og at vi har fået skabt en økonomi for det og nogle rammer omkring det. Så det synes jeg der er al mulig grund til at glæde sig over.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg er naturligvis rørt over at høre arbejdsministerens interesse for, at arbejdsmarkedets parter selv kan få lov til at forhandle sig til rette. Og jeg er naturligvis også rørt over, at arbejdsministeren siger, at de strenge krav, som SF har fået ind pr. 1. januar 1996, kan man forhandle sig ud af.

Og jeg mærkede mig, at hr. Jan Petersen er meget stolt af, at lovforslaget omfatter 523.000 mennesker, som man skal forhandle sig til rette med for at undgå de strengere varsler.

Jeg skal oplyse Folketinget om, at det er 26,7 pct. af arbejdskraften i private virksomheder i Danmark.

Det er altså ret mange, man skal forhandle med, hvis man skal undgå de strengere varsler. Og dér er det da rørende at høre, at arbejdsministeren siger, at man kan forhandle sig ud af disse strengere krav.

Men når det allerede er meddelt, hvad der sker, hvis ikke man får forhandlet sig til andre situationer eller til et andet varsel – idet det i den lov, der bliver vedtaget om lidt, er meddelt, hvad der sker den 1. januar 1996 – er der jo i virkeligheden en vetoret, medmindre der kommer mange penge på bordet, og det diskuterede vi i går.

Så jeg vil sige, at det da er en rørende opmærksomhed vedrørende arbejdsmarkedets parters frihed; men der er jo ikke tvivl om, at hvis man virkelig mente det, skulle man lade være med at vedtage det lovforslag, som man nu vedtager om et øjeblik.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu er talmagi jo let, men det drejer sig jo om arbejdssteder med over 100 medarbejdere, og mange af de arbejdssteder, der er tale om, når man er oppe i dette antal medarbejdere, er jo arbejdssteder med 500 eller 1.000 medarbejdere, og derfor vil jeg spørge hr. Per Stig Møller: Hvor ofte tror hr. Per Stig Møller at den situation opstår, hvor en virksomhed inden for en måned vil fyre 50 pct. af 500 medarbejdere, det vil sige 250 medarbejdere? De analyser, jeg har set, siger, at hvis der i gennemsnit kommer ét eksempel pr. år, hvor dette bliver aktuelt, så er det højden. Så lad nu være med at fremstille det, som om det er en dagligdags situation, man kommer i!

I øvrigt er vi i CD helt enige i, at netop i de områder, hvor der er en enkelt kommune, der er afhængig af så stor en virksomhed, er det helt rimeligt, at man får mulighed for at planlægge på lidt længere sigt. Men hr. Per Stig Møller skal lade være med herfra at fremstille det, som om det vil blive en dagligdags situation. Det vil blive i helt specielle situationer, disse skærpede regler vil træde i kraft, og det hilser vi med glæde, og derfor er vi stadig væk godt tilfredse med det resultat, vi har fået ved at få indflydelse på det i stedet for at holde de store festtaler her fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg ved ikke, om man kan kalde det festtaler. Jeg forstår da udmærket, at Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Metal går hånd i hånd i denne sag, for de har nemlig gjort sig den ulempe at sætte sig ind i, hvad sagen drejer sig om. Hr. Peter Duetoft sagde, at der højst bliver én virksomhed pr. år, men det kan hr. Peter Duetoft jo ikke vide noget om. Det kan lige så godt være 10 eller 20 virksomheder. Sandheden er jo den, at vi nu får gennemført en lov her i Folketinget, der meget vel kan komme til at skade dansk erhvervsliv. Det er realiteternes verden, uanset om hr. Peter Duetoft ryster på hovedet eller ej.

Og med hensyn til, at parterne selv kan forhandle sig til rette, vil jeg sige, at vi har sat os nøje ind i denne sag i Arbejdsmarkedsudvalget, og der står jo i lovforslaget, at hvis de ikke